

برق و توسعه آذربایجان شرقی

متأسفانه در گذشته، مسئولین امر بخصوص مدیران حوزه وزارت نیرو و نمایندگان مجلس نگاه درستی به برقراری تناسب بین نیازهای فوری با نیازهای استراتژیک استان نداشته اند.

اعتدال آذربایجان/ یادداشت وارده از: غلامرضا منصوری

لابد آلودگی هوا را می بینید. قطعی های برق در تابستان هم که یادتان نرفته، مازوت سوزی نیروگاه تبریز و داستان پرغصه و تکراری «ناچاریم مازوت بسوزانیم» هم که نقل محافل است. همه چیز جلو چشم مان قرار دارد ظاهراً!

اما در این میان چه نکته ای مغفول است؟ سوال بسیار ساده است و یک جواب مختصر دارد. نگاه راهبردی مسئولین استانی. نگاه راهبردی در امر سیاسی را در یک خط می توان توجه به منافع نسل های آتی مان تعریف کرد.

شرح مساله؛

۱) می دانیم که اولویت دار ترین مساله توسعه ای استان ما تولید و بهره برداری از شبکه توزیع سراسری برق است که تاثیر حیاتی بر محیط زیست هم دارد. میزان تولید برق در استان ۲۲۰۰ مگاوات است که در نقطه سر به سری تولید-مصرف قرار دارد.

از طرفی، تولید برق نیازمند گاز است. گاز مورد استفاده نیروگاه ها از شبکه انتقال گاز به ترکیه برداشت می شود. مشکل اینجاست که بخاطر نیاز به ارز حاصل از فروش این محصول، سهم استان از این

برداشت اندک بوده و کفاف مصارف نیروگاهی ما را نمی دهد. اما این مساله چطور قابل حل است، راه حل آن تسریع در خط انتقال گاز محور غرب کشور به ترکیه است که در آن صورت سهم برداشت ما بیشتر شده و روزه ای برای حل کمبود گاز مورد نیاز نیروگاه ها باز می شود.

۲) مساله دوم تولید مربوط به مراکز تولیدی بزرگ مانند مس سونگون است. نیازمند احداث نیروگاه های جدید با تکنولوژی روز هستیم. حسب اذعان کارشناسان، نیروگاه حرارتی تبریز تنها با ۳۰ درصد ظرفیت بهره وری خود کار می کند.

رحمتی معاون استاندار آذربایجان شرقی می گوید: مس سونگون روزانه ۲ میلیون دلار فروش کنسانتره دارد که دو یا چند ماه درآمد این مجتمع صرف احداث نیروگاه کفاف می کند و به این ترتیب بی نیاز از شبکه توزیع برق استان می شوند.

۳) حال برویم سراغ مساله ای بسیار ساده تر که همانا استفاده از شبکه توزیع سراسری است. برق تولیدی توسط دولت، در هر کجای ایران وارد مدار توزیع سراسری می شود. ابزار استفاده از این شبکه پست فوق توزیع برق است. متاسفانه در استان ما فقط یک پست فوق توزیع ۴۰۰ وجود دارد و همین دلیل ساده مانع استفاده بهینه ما از شبکه سراسری برق می شود. این پست ها بالطبع هزینه بالایی دارد که البته با توجه به وجود شهرک های صنعتی زیاد در استان توجیه اقتصادی و سیاسی بالایی دارد و براحتی از طریق سازمان برنامه و بودجه قابل تخصیص است. با تامین این پست ها، احداث نیروگاه توسط مراکز تولیدی بزرگ وحتى بخش خصوصی توجیه عقلانی- اقتصادی می یابد و راه توسعه استان هموار تر می گردد.

با این مقدمه مختصر می پردازم به اصل داستان. متاسفانه در گذشته، مسئولین امر بخصوص مدیران حوزه وزارت نیرو و نمایندگان مجلس نگاه درستی به برقراری تناسب بین نیازهای فوری با نیازهای استراتژیک استان نداشته اند. نگاه راهبردی هم یعنی همین.

امروز فارغ از هرچه در گذشته اتفاق افتاده است، صورت مساله حاضر مطرح است و البته فرصتی است برای امتحان راهبردی اندیشی همه مسئولین استان. اگر آنها توانستند با یک تقسیم کار اساسی بین خود، تا تابستان امسال، سهم استان از تولید و بهره برداری از شبکه سراسری برق را ارتقا دهند می توان به آینده امیدوار بود وگرنه همچنان در زمستان ها آلودگی میهمان ماست و در تابستان ها

قطعی برق.